

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Nový rozpis bohoslužeb ve farnosti str. 2
- ✱ Pout' ke cti sv. Ludmily na Tetín str. 4
- ✱ Poutní mše sv. ke cti sv. Václava str. 4
- ✱ První schůzky našich oddílů v září str. 6
- ✱ Národní svatováclavská pout' 2011str. 7
- ✱ *Králův Dvůr - Počaply:* První svaté přijímání str. 10
- ✱ *Co se dělo:* Nová křížová cesta pro kostel v Železné str. 10
- ✱ Stará Boleslav - kolébka českých poutí str. 11
- ✱ *Ze života svatých:* Svatý Melichar Grodecký.str.14
- ✱ *O našem nejstarším písemnictví:* Karel IV. a písemnictví str. 15
- ✱ Sjezd řeky Berounky str. 16
- ✱ *Tábor Městečko 2011:* Iveco, bahno... a přece modlitby fungují ..str. 17
- ✱ Poslední slovo: *Zahradní Agape* str. 19
- ✱ Vtip na konec:str. 20

P. Radim Cigánek, náš nový kaplan

Píše se pátek 1. 7. 2011. Pohled do liturgického kalendáře – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Ten den byl ale pro nás v berounské farnosti sv. Jakuba Staršího, apoštola, i jinak významný. Při slavnostní večerní mši svaté jsme se rozloučili s P. Cyrilem Kubánkem, naším dlouholetým kaplanem („Když jsem já sloužil to sedmé léto...“), a zároveň jsme přivítali před pár dny (25. června) vysvěceného novokněze a současně našeho nového, čerstvého kaplana P. Radima Cigánka. Za pár dní jsem ho požádala o rozhovor pro náš zpravodaj a položila jsem mu několik otázek.

Z jakého rodinného prostředí pocházíte?

Narodil jsem se jako nestarší ze šesti sourozenců do fungující katolické rodiny, mám tedy tři mladší bratry a dvě sestry. Rodiče nás vedli přirozeným způsobem k víře, společně jsem se doma modlili, poměrně často mluvili také o náboženských (i jiných) záležitostech a ve víře se vzdělávali. Právě otevřená komunikace byla myslím jednou z důležitých charakteristik naší rodiny, která vedla

k tomu, že jsme si díky Bohu dosud všichni uchovali víru. Dalším důvodem bylo myslím to, že naši rodiče se snažili opravdu žít upřímně podle Boží vůle a nauky církve, přičemž

Zůstávající, Odcházející a Přicházející.. If nám však nechávali velkou míru svobody a nikdy nás do ničeho nenutili nebo netlačili. (pokračování na str. 8)

Zprávy z farnosti

Nový rozpis bohoslužeb ve farnosti

	NEDELE	PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA
BEROUN	10.00	19.30	18.00	18.00	8.00	18.00	
KRÁL. DVŮR	8.00				17.00		
LODĚNICE	9.30			17.00			
TETÍN	18.00		19.30				
CHÝŇAVA	11.00						
SV. JAN	8.00						
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. sobota)

 Výuka náboženství, biblické hodiny, přípravy na křest, společenství mládeže, přípravy snoubenců v novém školním roce 2011/2012. První setkání dětí, které budou ve školním roce navštěvovat výuku katolického náboženství, se uskuteční **v kostele sv. Jakuba ve středu 7. září v 16.00 hodin.** Po skončení mše sv. budou děti rozděleny do skupin podle věku, znalostí a časových možností. *Večerní bohoslužba od 18.00 hodin pak již nebude!*

Rozpis výuky náboženství v novém školním roce 2011 – 2012

DEN	ČAS	VYUČUJE/ VEDE	SKUPINA
PONDĚLÍ	16.00 – 16.45 17.00 – 19.00	Josef Pecinovský Josef Pecinovský	příprava mládeže na křest příprava snoubenců
ÚTERÝ	16.30 – 17.30	Josef Pecinovský	biblická hodina
STŘEDA	9.00 – 12.00 cca 15.00 – 15.45 16.15 – 17.00 18.00 – 19.00	Josef Pecinovský Ivana Vašků Ivana Vašků Josef Pecinovský	návštěvy nemocných 1. a 2. třída 1. - 4. třída (Loděnice) příprava dospělých na křest
ČTVRTEK	15.00 – 15.45 15.15 – 16.00 19.00 – 21.00	Radim Cigánek Ivana Vašků Radim Cigánek	3. - 4. třída 5. - 7. třída (Loděnice) společenství mládeže
PÁTEK	9.30 – 10.00 15.00 – 15.45 16.00 – 16.45	Radim Cigánek Radim Cigánek Radim Cigánek	katolická mateřská škola 5. - 6. třída 7. - 9. třída

- **Příprava mládeže ke křtu.** Pravidelná setkání – příprava ke křtu pro „...náctileté“ – budou probíhat v budově fary *každé pondělí od 16.00 - 16.45 hodin*. První setkání se uskuteční v pondělí 19. září od 16.00 hodin.
- **Příprava dospělých ke křtu.** Od počátku školního roku budou probíhat pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají, a to v budově fary *každou středu od 18.00 - 19.00 hodin*. První setkání se uskuteční již ve středu 31. srpna od 18.00 hodin. (Ve středu 14. září se ale setkání z důvodu dovolené konat nebude.)
- **Biblické hodiny:** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce budeme scházet pravidelně *každé úterý od 16.30 – 17.30 hodin*. První setkání se uskuteční v úterý 6. září od 16.30 hodin na faře.
- **Pravidelné návštěvy nemocných:** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb, či se ocitli díky nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to *každou středu od 9.00 – 12.00 hodin*. V případě nutnosti, nebo „naléhavého případu“ pak volejte kdykoli(!) na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 776 229 671 (P. Radim Cigánek).
- **Ranní chvály - modlitba breviáře.** Každou neděli před hlavní mší svatou v 9.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.
- **První pátek v měsíci – 2. září.** Mše sv. začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.
- **Svátek Narození Panny Marie.** Svátek Narození Panny Marie budeme v Berouně slavít ve čtvrtek **8. září** při ranní liturgii od 8.00 hodin v kostele Zvěstování Páně.
- **Poutní slavnost v Hýskově.** V **sobotu 10. září** od 18.00 hodin budeme s liturgií svátku Narození Panny Marie slavít poutní slavnost v Hýskově. K slavnostní bohoslužbě jste zváni!
- **Hrnčířské trhy:** Ve dnech **10. – 11. září** proběhnou v Berouně tradiční hrnčířské trhy. Prosíme o pomoc s přípravou tomboly, kterou uskutečníme tentokrát pouze v sobotu, tedy 10. září. Vyzýváme především skauty, ale i kohokoli z ostatních. Není nutná žádná kvalifikace, pouze chuť. Je třeba pomoci s realizací, prodejem a distribucí losů. Vítaní jsou i pomocníci pro hlídání v kostelech, které by měly být otevřeny po celý den. Výnos tomboly bude použit na úhradu nákladu spojených s realizací opravy krovu kostela sv. Jakuba v Berouně. **Ozvěte se paní Marii Burešové na tel. 724 219 038, nebo P. Radimu Cigánkovi na tel: 776 229 671.**
- **Svátek Povýšení sv. kříže.** Ve **středu 14. září** budeme slavít svátek Povýšení sv. kříže. Bohoslužba bude v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
- **Poutní slavnost v Nižboru.** V **sobotu 17. září** od 16.30 hodin budeme s liturgií svátku Povýšení sv. kříže slavít poutní slavnost v Nižboru. K slavnostní bohoslužbě jste zváni!
- **Vikariátní pouť ke sv. Ludmile na Tetín.** V **sobotu 17. září** se na Tetíně uskuteční již tradiční vikariátní pouť. Slavnostní liturgii, která začíná v kostele sv. Ludmily od **10.00 hodin**, bude tentokrát předsedat Mons. Michael Slavík, generální vikář pražské arcidiecéze. Bližší informace o programu pouti budou na webových stránkách farnosti a na nástěnkách v kostelech.

 Řeckokatolická liturgie na Tetíně. U příležitosti svátku sv. Ludmily bude v neděli **18. září od 11.00 hodin** v kostele sv. Ludmily sloužena poutní bohoslužba s řeckokatolickou liturgií, které bude předsedat P. Ján Kocerha. K bohoslužbě jste srdečně zváni.

 Tetín: Srdečně zveme na **pout' ke cti sv. Ludmily** u příležitosti 1090. výročí její mučednické smrti. V **sobotu 17. 9.** v 10 hod. bude sloužena vikariátní poutní mše sv. Hlavním celebrantem bude generální vikář pražské arcidiecéze Mons. Michael Slavík. Koncelebranty budou vikář P. Josef Pecinovský a kněží berounského vikariátu. Následovat bude občerstvení, prohlídka Tetína s průvodcem, kulturní program a závěrečné požehnání. Předpokládaný konec 16:30 hod. V **neděli 18. 9.** v 11 hod. proběhne řeckokatolická poutní bohoslužba. Následovat bude občerstvení, prohlídka Tetína s průvodcem a přednáška historika umění Prof. Jana Royta. Předpokládaný konec v 16 hod. Další informace na www.ludmila-tetin.cz

 Slavnost sv. Václava – 28. září. Liturgii slavnosti sv. Václava budeme slavit v berounském kostele sv. Jakuba ve středu 28. září od 18.00 hodin.

 Poutní bohoslužby v Loděnici a v Podkozí. Poutní mše sv. ke cti sv. Václava budou slouženy:

- v **Loděnici** - v neděli 2. října od 9.30 hodin. Po mši sv. zveme k příjemnému posezení a občerstvení na farní zahradě. Prosíme, abyste s sebou, jak je již zvykem, přinesli cokoli sladkého či slaného ke společnému stolu.
- v **Podkozí** - v neděli 2. října od 11.00 hodin v kapli sv. Václava na návsi. (Mše sv. v Chýňave v tuto neděli nebude.)

 Farní knihovna je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 11.9. a 25.9 od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Sbírky na bohoslovce. V neděli 26. června proběhla sbírka „na bohoslovce“. Naše farnost na tento účel přispěla 3.711,- Kč.

 Svatováclavská sbírka se uskuteční v neděli **25. září** a bude určena na podporu církevního školství.

 Letáček „Nedělní liturgie“. Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum „Nedělní liturgie“, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Farní fotbal se bude konat dne **18. 9. 2011** na hřišti v Černošicích (jako minulý rok). Od nádraží Černošice dolů k lávce přes Berounku a doprava u tenisových kurtů doleva a jste tam. (49°57'26.436"N, 14°19'42.792"E) Čas: cca **14.00 hodin**. Sestavu, trénink, bojovou poradou, taktiku, tvrdost míče a ostatní otázky směřujte prosím na trenéra reprezentace Jana Beščece.

 Farní web: Před několika měsíci kvůli neplánovanému přemístění webu providerem na jiný server nastaly potíže s webovou adresou berounského farního

webu. Okamžitě byla spuštěna záložní verze stránek na jiném serveru, kam byla farní webová adresa www.beroun.farnost.cz přesměrována. Po odstranění potíží a stabilizaci stránek bude web přesměrován zpět. Pokud používáte webovou adresu v korektním tvaru **www.beroun.farnost.cz**, neměli byste až na výjimky podobnou změnu v podstatě pocítit. (Nepoužívejte již, prosím, několik let starou původní adresu farních stránek omadeg.cz/farnostberoun, kterou nyní nelze spustit! Zkontrolujte si prosím, zda nemáte v prohlížeči nastavenou nekorektní adresu stránek!) *webmaster*

Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapci cca od 8 do 15 let) se uskuteční v sobotu **10. září v Kojeticích u Neratovic**. Zahájení v 9.30 v kostele, předpokládaný konec cca v 16 hodin. S sebou 120 Kč (60 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidiči na benzín), ministrantské a sportovní oblečení. Mše sv., hry, soutěže, fotbalík... Ukončení cca v 16 hodin. Případní zájemci, hlase se včas (aby se domluvílo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd) na tel. 602129195 - **Alois Vašků** nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

Setkání starších ministrantů (cca od 15 do 25 let): **16. a 17. září** bude setkání starších ministrantů v **Kojeticích u Neratovic**. Zahájení v pátek mši sv. v kostele sv. Vojtěcha v Neratovicích v 18.00 hod., večerní posezení u ohně, případně film. V sobotu ráno mše sv., příležitost ke svaté zpovědi (svátosti smíření), duchovní program, odpoledne fotbalík. S sebou 150 Kč na jídlo, sportovní a ministrantské oblečení. Kontaktní osoba: **Jan Štromajer** (721 314 100) nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

Pozvání pro ministranty na asistenci na Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi. Zveme jednak k asistenci na Národní svatováclavské pouti (kluci - bez ohledu na věk, mladší i starší). Sraz v **úterý 27. 9.** ve Staré Boleslavi v kostele sv. Václava v **17.30 hod.** S sebou spacák, karimatku, sváteční a ministrantské oblečení (případně skautský stejnokroj), večere (něco na opečení na ohni) a snídaně s sebou. Ukončení ve středu odpoledne. Kontakt **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz) nebo **Alois Vašků** (602 129 195)

Z vikariátu

Vikariátní pouť ke sv. Ludmile na Tetín – 17. září V sobotu 17. září se na Tetíně uskuteční již tradiční vikariátní pouť. Slavnostní liturgii, která začíná v kostele sv. Ludmily od 10.00 hodin, bude tentokrát předsedat Mons. Michael Slavík, generální vikář pražské arcidiecéze.

Koncerty v kostelích

V neděli 25. 9. 2011 v rámci festivalu Dobříšské záření (viz Zprávy odjinud) proběhne **Koncert komorní hudby v podání Lukáše Vendla a spol. v kostele Nejsvětější Trojice v Dobříši**. Vstupné dobrovolné.

Skauti

Středisková rada se koná **2. září 2011** v 19.15 v klubovně v Berouně na faře.

Okresní rada se koná **13. 9. 2011** v 18.00 hod. v kanceláři TJ Sokol Beroun.

 Od září povede **oddíl Lvícat** nový vůdce – Pavel Konrád st. – Drobeček a pár týdnů v září mu ještě vypomůže Dominika Kodrasová. Středisko Radost a Naděje děkuje Pavlovi Konrádovi st., že vzal tuto úlohu na sebe, a Dominice a Pavlovi Konrádovi ml. za odvedenou práci ve vedení oddílu Lvícat. Děkujeme.

 První schůzky našich oddílů v září:

Dívčí oddíl nejmenších Světlka: středa **7. září 2011** od 16.00 hodin do 16.30 hodin.

Těší se na vás Veronika a Zuzka.

Dívčí oddíl světlušek: pátek **2. září 2011** od 17.00 hodin do 19.00 hodin. Těší se na vás Myška a Rajčátko.

Dívčí oddíl skautek Lasičky: úterý **6. září 2011** od 16.30 hodin do 18.30 hodin. Těší se na vás Týna a Lída.

Chlapecký oddíl nejmenších Lvíčata: středa **7. září 2011** od 16.00 hodin do 17.30 hodin. Těší se na vás Pavel Konrád st. - Drobeček

Chlapecký oddíl vlčat Tarzanova smečka: pátek **2. září 2011** od 17.00 hodin do 19.00 hodin. Těší se Mauglí a Frantík.

Chlapecký oddíl skautů Oceloti: úterý **6. září 2011** od 16.00 hodin do 18.00 hodin.

Přijďte všichni a vezměte s sebou klidně i své kamarády. Těšíme se na vás. Petr Čapla – E.T. a Jan Marek.

 Kontakty na vedoucí oddílu a naše středisko naleznete na farních stránkách: <http://www.beroun.farnost.cz/> v záložce „Skaut“. **Prosím, sledujte** tyto farní stránky **celoročně** – jsou zde doplňovány fotografie z akcí našich oddílů, je zde rychlé info, kalendář, kontakty... Prosím, předávejte tuto informaci všem přátelům, kteří mají o chod a dění v našem skautském středisku zájem. Děkujeme.

 Společenství mládeže. Pravidelná setkání s mládeží starší 15 let budou v budově kaplanky **každý čtvrtek od 19.00 – 21.00 hodin.** První setkání bude již ve čtvrtek 1. září od 19.00 hodin. **P. Radim Cigánek**

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Stacionář sv. Anežky pro seniory, Farní charita Beroun, Pražská 108, 266 01 Beroun 3, vás zve na programy pro veřejnost: 6. 9. od 10:00 do 11:30 - Čtení z tvorby Františka Nepila; 13. 9. od 10:00 do 11:30 - Výroba bylinkových pytlíků; 20. 9. od 10:00 do 11:30 - Trénování paměti.

Každý pátek od 13:30 do 15:00 - Posezení u šálku dobrého čaje či kávy. Všechny akce jsou pro seniory zdarma. Prosíme zájemce, aby potvrdili účast telefonicky na tel. 311 613 612. Kapacita je omezená. Děkujeme. **Jitka Kebrlová**

Zprávy odjinud

 V neděli 18. září se u příležitosti 10. výročí otevření Pastoračního centra sv. Tomáše bude konat slavnostní bohoslužba v kostele Nejsvětější Trojice v Dobříši, které bude předsedat Mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský. Srdečně zve P. Krzysztof Drzazga.

- **Festival Dobříšské záření:** ŘKF Dobříš a Sbor ČCE Dobříš (za podpory města, MK ČR a Ing J. Colloredo-Mansfelda) pořádá v **neděli 11. 9. 15h Neděle nejen pro děti** (hry, občerstvení, divadlo Studna) - zahrada evangelické fary, vstup dobrovolný, v **pátek 16. 9. 20 hod. Spirituál Kvintet**, Zrcadlový sál dobříšského zámku, předprodej v IS Dobříš, **pátek 23.9. 20 hod. koncert folk. sk. Pranic**, evangel. kostel, vstup dobr., **neděle 25. 9. 16 hod. Koncert komorní hudby - Lukáš Vendl a spol.**, Kostel Nejsvětější Trojice, vstup dobrovolné.
- **Modlitba Taizé:** Farnost Praha - Bohnice. Zveme vás na pravidelnou modlitbu Taizé v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8, která se koná **7. září** od 20.00 hodin. Průběh modlitby: zpevy z Taizé, zalm, ctení Pisma, primlvy a díky, rozjímání, chvíle ztíšení, modlitba Pane. Modlitby se konají pravidelně vždy první středu v měsíci.
- **170. výročí narození Antonína Dvořáka.** Řád Menších bratří františkánů pořádá benefiční koncert k počtě Antonína Dvořáka u příležitosti 170. výročí jeho narození. Akce se koná ve čtvrtek **8. září 2011** v 19.30 hodin v kostele Panny Marie Sněžné v Praze na Jungmannově náměstí v Praze. Na koncertě zazní autorovy Biblické písně, op. 99 - cyklus deseti zpěvů na texty z Knihy žalmů - a Preludia a fugy pro varhany – z juvenilí (kompletní provedení). Účinkují Marie Sedláková – soprán, Jiřina Marešová Dvořáková – varhany, P. Antonín Klaret Dabrowski O. F. M. - duchovní slovo. Koncert navazuje na mši svatou, která začíná v 18 hodin tamtéž. Vstupné dobrovolné. Výtěžek bude věnován na stavbu nových varhan v kapli sv. Michala.
- **Pout' bývalých svatohorských ministrantů.** Poutní mše svatá, při které se setkají bývalí svatohorští vokalisté, trubači a ministranti, se uskuteční v sobotu **10. září 2011** od 9.00 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře.
- **Památka P. Marie Bolestné na Svaté Hoře.** V den památky P. Marie Bolestné, ve čtvrtek **15. září 2011** bude v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře mše svatá v 17.00 hodin. Při mši zazní Stabat Mater Franze Schuberta v podání Komorního smíš. sboru dr. VI. Vepřeka, Svatohorského chrám. sboru a Příbramské filharmonie.
- **Program Národní svatováclavské pouti 2011, Stará Boleslav. Neděle 18. září 2011, Bazilika sv. Václava:** 15.00 - Benefiční Svatováclavský koncert. Program: W.A. Mozart, J.S. Bach, A. Dvořák, J. Suk a další; **Úterý 27. září, Bazilika sv. Václava:** 18.00 Mše svatá z vigilie v kryptě, 19.50 Uvítání relikvie sv. Václava, 20.00 Slavnostní svatováclavský koncert s nešpory; **Středa 28. září, Státní svátek, Den české státnosti**, *Duchovní program:* **Bazilika sv. Václava** 6.25 Anděl Páně, modlitba se čtením, 7.00 Latinská mše sv., ranní chvály, 8.00 a 9.00 Mše svatá v kryptě, 14.00 a 15.00 Prohlídka baziliky s výkladem, 16.50 Rozloučení s relikvií sv. Václava, 17.00 Mše svatá; **Mariánské náměstí** 10.00 Slavnostní koncelebrovaná poutní mše, s Mons. D. Dukou OP; **Chrám Nanebevzetí Panny Marie** 13.30 Modlitba za národ u Palladia země české, 17.00 Chrámový koncert Far Musica s Václavem Hudečkem. V kryptě baziliky sv. Václava budou vystaveny k uctění svatováclavské relikvie. Chrám budou otevřeny po celý sváteční den do 19.00 hod. Možnost přijetí sv. smíření v bazilice sv. Václava dopoledne a chrámu Panny Marie během celého dne.
- **Manželské večery na Hůrce.** Od **3.10.** do **21.11.2011** každé pondělí od 19 nejdéle do 22 hodin v Komunitním centru svatého Prokopa, V Hůrkách 1292/8, Praha 5, Nové Butovice (metro B - Hůrka). Čeká vás osm večerů v příjemném prostředí. Začínáme

večeří, poté následují promluvy vedoucího páru a pak to nejdůležitější - rozhovory v soukromí mezi vámi dvěma. Kurz je založen na biblických principech. **Dobré manželství lze ještě zlepšovat, problémy v manželství se dají řešit.**

 Máma a táta pro 21. století nově! Rodinné centrum Praha pořádá kurzy pro ženy, které se v nedávných měsících či letech staly matkami. Kurzy tvoří 8 setkání po 3 hodinách vždy v pondělí dopoledne od 9.00 až 12.00. Od 19. září otevíráme kurz v Salesiánském klubu mládeže v Kobyliších (Kobyliské náměstí 1, Praha 8).

(pokračování z 1. strany)

P. Radim Cigánek, náš nový kaplan

Jaká byla vaše cesta ke kněžství?

Když jsem byl úplně malé dítě, můj tatínek pracoval jako kostelník v pražské Svatovítské katedrále a později během 90. let se tam na několik let jako kostelník vrátil. Již jako poměrně malý chlapec jsem začal ministrovat a ministroval jsem rád. Také díky službě mého otce v církvi jsem vždy žil v celkem úzkém kontaktu s církevním prostředím. Později jsem ministroval ve Svatovítské katedrále, kam jsem chodil řadu let. V polovině 90. let jsem začal chodit do kostela a později také ministrovat do farnosti sv. Gotharda v Praze – Bubenci. Duchovním správcem tamní farnosti byl P. PhDr. Jaroslav Zrzavý, kněz svatého života, který za svůj život ovlivnil řadu lidí, a několik mladých mužů se také pod jeho vlivem a díky jeho modlitbám a příkladu stalo kněžími. Když jsem ministroval u sv. Gotharda, začal jsem se setkávat s bohoslovci, kteří za P. Jaroslavem často docházeli. V této době se u mne začaly objevovat první známky přemýšlení o vlastním budoucím životním povolání a jako jedna z možností se začínalo jevit kněžství. Myslím, že právě především modlitby a příklad vzorného kněze P. Jaroslava Zrzavého se staly příčinou toho, že jsem po letech zvažování také já vstoupil na cestu ke kněžství, kterou jsem letos v červnu úspěšně završil.

Kdy a kde jste absolvoval teologická studia?

Vystudoval jsem Katolickou teologickou fakultu UK v Praze. Po skončení prvního ročníku, který jsem studoval již současně s dokončováním fakulty pedagogické, jsem studium na rok přerušil a jeden školní rok jsem byl v Teologickém konviktu v Olomouci. Od září 2006 jsem nastoupil do pražského kněžského semináře a do druhého ročníku studia teologie. Na konci studia jsem strávil první semestr 5. ročníku na stipendiu Erasmus na Katolické teologické fakultě v Erfurtu na území bývalé NDR.

V arcidiecézním zpravodaji jsem si ve zprávě o vašem kněžském svěcení povšimla, že máte vysokoškolský titul PhDr. To ovšem znamená, že jste před studiem teologie absolvoval ještě jinou VŠ?

Máte pravdu, vystudoval jsem Pedagogickou fakultu UK. Po absolvování základní školy jsem se vyučil tesařem a hned po vyučení absolvoval dvouleté nástavbové studium „podnikání ve stavebnictví“ zakončené maturitou. Následující dva roky jsem pracoval na stavbách jako tesař a stavební dělník. Nějakou dobu jsem také pracoval na stavbě mostu v SRN. Od roku 2000 jsem však začal studovat na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy učitelství pro 2. stupeň ZŠ a SŠ, konkrétně se jednalo o obory dějepis a základy společenských věd (občanská výchova). Pedagogickou fakultu jsem zakončil v roce 2006. Mezitím jsem začal studovat teologii a podal přihlášku do kněžského semináře. Po absolvování přípravného ročníku v Olomouci, tzv. Teologického konviktu, jsem v září 2006

nastoupil do pražského semináře, krátce před tím jsem ještě stihl obhájit rigorózní práci a složit na Pedagogické fakultě UK příslušnou zkoušku, čímž jsem získal vámi zmíněný titul.

Z vašeho předchozího studia na pedagogické fakultě vyplývá, že jste měl velký zájem o historii. Zůstalo vám to alespoň jako záliba?

Ano, historii mám skutečně rád. Nejvíce jsem se zabýval dějinami 20. století. Právě církevní dějiny tohoto období jsou tím, co mě nejvíce baví. Zajímám se však i o další období, ale nejvíce mě skutečně zaujalo zmíněné 20. století. Obě mé diplomové práce se taktéž zabývají tímto obdobím. Jako koníček mě dějiny samozřejmě zajímají i nadále, byť mám poněkud méně času číst historické knihy a tím méně chodit po archivech.

Jaká byla témata vašich diplomových prací?

Na Pedagogické fakultě jsem hledal téma, které by se týkalo školství a zároveň církevních dějin. Nakonec jsem se rozhodl popsat průběh sporů o tzv. zákon o jednotné škole, který byl vydán v dubnu 1948 a mj. znamenal uzavření všech církevních škol. Tuto práci jsem pak obhájl také jako rigorózní a v roce 2009 vyšla v nakladatelství Karolinum pod názvem „Politický zápas o jednotnou státní školu 1945 - 1949“. Na Katolické teologické fakultě jsem psal diplomovou práci o legalizaci umělých potratů v Československu v roce 1957.

Než jste se stal kaplanem v naší berounské farnosti, působil jste jako jáhen v pražské farnosti Panny Marie Královny Míru na Lhotce. Jak se vám tam líbilo, jaké jste nabyl zkušenosti ve své jáhenské službě?

Lhotecká farnost patří k největším v Praze, přes zimu tam bývá na třech nedělních bohoslužbách kolem osmi set lidí. Je tam mnoho rodin s malými dětmi a poměrně dost mládeže. V tom je to podobné jako v Berouně či v Loděnici. Na Lhotce jsem učil náboženství a také jsem navštěvoval tamní církevní mateřskou školku „Studánka.“ Snažil jsem se tam pracovat s mládeží, občas jsem křtil děti. Právě tyto zkušenosti jsou poměrně přínosné asi i pro práci v Berouně. Nakolik budu moci zúročit další zkušenosti, to uvidím.

Těšil jste se k nám do Berouna, věděl jste už dopředu něco o naší farnosti?

Do Berouna jsem se těšil minimálně ze dvou důvodů. Předně je to moje první kněžské působiště a práce kněze je přece jen jiná než služba jáhna. Především samozřejmě v tom, že kněz slouží mše svaté a může věřícím posloužit svátostí smíření a svátostí nemocných. Dále je to příjemnější prostředí, neboť na Lhotce jsme bydleli v areálu kostela, na velmi rušné ulici, v tomto je Beroun a krásná příroda v jeho okolí mnohem příjemnější. Relativně menší farní společenství snad také bude lepší pro osobní setkávání se s lidmi všech věkových kategorií.

Pokud jde o znalost farníků ze zdejší farnosti - znal jsem minimálně některé ministranty, kteří jezdí na setkání ministrantů organizovaná P. Benediktem Hudemou, kterých jsem byl také vícekrát účasten.

Pane kaplane, přeji vám, aby se vám v Berouně líbilo, abyste tu našel přátele a aby se vaše kaplanská léta stala krásnými roky vašeho života! Děkuji vám za rozhovor.

Lidmila Fričová

P. Radim Cigánek v Berouně foto lf

Králův Dvůr - Počaply: První svaté přijímání

Dne 26. června jsme v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Počaplech oslavili první svaté přijímání dvou dětí z naší farnosti – Lucie Večerníkové a Petra Altmana. Jejich velký den byl zároveň výjimečný pro nás pro všechny, protože tuto událost nemáme možnost slavit každý rok. Přejme Luce a Pěťovi, aby po této cestě, kterou si zvolili, šli s radostí a žili ve stálém Božím přátelství.

Rádi bychom také poděkovali paní Augustýnové, která nám pomohla pro tuto příležitost vyzdobit kostel, a která se obětavě po mnoho let stará o jeho pravidelnou a vkusnou výzdobu. **MA**

Lucie, Petr a P. Cyril foto ma

Co se dělo: Nová křížová cesta pro kostel v Železné

Když mi asi před rokem a půl při náhodném setkání na berounském gymnáziu, kde jsem zrovna pobývala jako předsedkyně maturitní komise, vyprávěla moje bývalá (a dlouholetá) kolegyně, výtvarnice Zdenka Polívková, že slíbila vytvořit novou křížovou cestu pro kostel v Železné, protože tu původní někdo ukradl, a že jako techniku si zvolila keramiku, neuměla jsem si to dost dobře představit. Hlavou mi táhly různé výjevy a obrazy z našich místních hrnčířských trhů a pořád jsem si říkala, že tohle přece není Zdenin styl...

Když ovšem letos 27. května, tedy asi po roce, přinesla s sebou na Noc kostelů v berounském chrámu sv. Jakuba hrst fotografií, jak probíhá její práce, jak vypadají návrhy i hotová jednotlivá zastavení, a viděla jsem její nadšení, zaujetí pro věc a také výsledek, mohla jsem jen žasnout a obdivovat, co všechno lze vytvořit z hlíny. A také v duchu smeknout, protože Zdenka zůstala věrná svému talentu a modernímu pojetí, a přitom dodržela tradici námětu.

Autorka si zvolila náročnou techniku keramiky, protože kostel v Železné je vlhký, méně často se otvírá, a tak jakékoli malby na papír či olejomalby na plátno by nebyly vhodné. Jednotlivá zastavení křížové cesty vytvářela jako tzv. nízký reliéf, tedy nikoli do formy. Každá deska je originál, není žádná druhá. Námět se nakreslí do plochy a pak se nanáší a přidává hlína, až vznikne plastický reliéf. Když se autorce něco nelíbí, deska se musí zničit a začíná se znova. Následuje pomalé sušení a potom se každá deska dvakrát vypaluje;

Poutní slavnost v kostele v Železné

foto k článku lf

poprvé „na hrubý stěp“, na ten se pak nanese burel a poté se vypaluje podruhé. Šedočerná barva burelu se při vysoké teplotě změní na tóny od zlatavé až po hnědočernou. To vše se opakovalo u každé ze čtrnácti desek, ale je třeba připomenout, že s některými nebyla autorka spokojená, a tak je vytvářela dokonce několikrát. Setkala se přitom s nevšedním pochopením v dílně akademického malíře **Martina Kadlece** v Chodouni, který jako dar poskytl materiál, odborné rady a také prostor. V jeho dílně na kachlová kamna se celé dílo vytvářelo a vypalovalo. Dubové rámy pro zastavení – dřevo i práci – poskytl rovněž jako sponzorský dar pan **Josef Plecítý** z Podkozí a jeho truhlářská firma. Jiní sponzoři, **manželé Vrbských** ze Železné, se svým finančním darem připojili a pořídili kovové očíslování jednotlivých zastavení.

21. srpna 2011 se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železné konala poutní slavnost a při té příležitosti také požehnání nové křížové cesty, která už byla instalována na zdi kostela několik dní předem. Starobylý kostelík, o němž jsou první zmínky už ve 14. století, se rychle zaplnil poutníky.

Postála jsem chvíli před každým výjevem křížové cesty a snažila se představit si ty stovky hodin práce a námahy, kterou do nich autorka vložila. „Dala do toho srdce,“ napadlo mě náhle. Ano, určitě to vytvářela hlavně srdcem, musela to nějak prožít a procítit. To se přece pozná.

O půl čtvrté odpoledne vše začalo – nejdříve promluvil starosta obce Železné **Václav Valenta**, pak **Zdenka Polívková** krátce pohovořila o práci na křížové cestě a o svém vztahu k tomuto starobylému místu. Význam křížové cesty všem přiblížil, jednotlivá zastavení pak několika slovy vysvětlil a křížovou cestu požehnal berounský vikář **P. Josef Pecinovský**, který také celebroidal následující poutní mši svatou.

Při malém neformálním agapé, které pak následovalo na trávníku před kostelem, bylo vidět, že mé kamarádce Zdence spadl kámen ze srdce – „Všechno dobře dopadlo, všechno se stihlo, při projevu jsem nebrečela...“ Podivila jsem se: „Ty že bys měla trému? Máš za sebou tolik výstav, tolik vernisáží...“ „Nojo,“ odpověděla Zdena, „ale nikdy jsem nemluvila v kostele!“

Lidmila Fričová

Výtvarnice Zdenka Polívková

Stará Boleslav - kolébka českých poutí

Jsou místa, která jsou úzce spjata s osudem národa. Takovým místem v české zemi je naše Stará Boleslav. Není význačnější události v českých dějinách, ať už radostné nebo žalostné, která by tak či onak nebyla spojena se Starou Boleslaví.

Tam z krve svatého knížete Václava vyrostla duchovní i národní síla českého lidu, tam jsou jedny z nejstarších kořenů křesťanské víry a kultury po staletí formující náš národ, tam v nejednom srdci vzešlo světlo víry a naděje, které přikazuje povstat a jít dál.

Prastaré místo má punc svatosti, radosti i slávy, na kterém ale také spočinul stín lidské zloby, bídy a pohany země Václavovy. V polotemných místech krypty sv. Kosmy a Damiána se na nás dívá tisíc let! Toto místo zůstane jednou provždy spojeno s našimi největšími křesťanskými svěťci. Právem se tvrdí, že zde kdysi knížecí rodinu navštívil sv. Cyril a Metoděj, zde se svými vnuky pobývala sv. Ludmila, v klidném zákoutí svatováclavské baziliky odpočívá Božena, choť knížete Oldřicha, i pozůstatky sv. Pěti bratří, mučedníků,

pokračovatelů v díle sv. Vojtěcha. Sem putoval charismatický sv. Prokop, zde se připravoval na svůj osudový zápas sv. Jan Nepomucký. Boleslav si zamiloval Otec vlasti Karel IV., velký ctitel sv. Václava, a obehnal ji novými hradbami, v Boleslavi u oltáře slavil eucharistickou oběť slavný arcibiskup Arnošt z Pardubic, na návštěvě zde byla ctihodná karmelitka Marie

Bazilika sv. Václava **4x foto k článku redakční archiv**

Elekta. V Boleslavi pobýval kronikář Kosmas i vynikající jezuitský historik Bohuslav Balbín. K tomuto místu vzhlíželi vlastenci doby obrozenecké i docela nedávné, když před nacistickým nebezpečím hledali pomoc a ochranu u Palladia. Bez nadsázky lze říci, že Boleslav milovali všichni, kteří milovali drahou českou zemi, její lid a víru svatováclavskou.

Na tomto nejstarším mariánském poutním místě se uctívá Panna Maria, zpodobněná na starobylém kovovém obrázku, jak drží Ježíška (19 x 13,5 cm). Tradice uvádí, že tento reliéf byl samotným sv. Metodějem po byzantském způsobu slit z různých model a bůžků, kterých se kněžna Ludmila vzdala po svém obrácení. Odkázala ho sv. Václavovi, který jej nosil na prsou při slavnostních příležitostech. Po jeho zavraždění přede dveřmi kostela sv. Kosmy a Damiána jeho věrný sluha Podiven obrázek sňal a ve snaze ukrýt jej před zneuctěním ho na útěku zahrabal do země, než jej vrahové dostihli a oběsili. Teprve po několika staletích obrázek vyoral rolník na poli v místě, kde dnes stojí chrám Panny Marie, a předal jej do opatrování kanovníkům Staroboleslavské kapituly. Ti na místě nálezu postavili kapli a reliéf do ní umístili. Kaple začala přitahovat poutníky z okolí i z Prahy.

Bratrovražedné husitské války proměnily Boleslav v jedno velké spáleniště. Je však pravděpodobné, že mariánský obraz se – byť poškozený – uchoval, a proto byl podle něj nejpozději na počátku 15. století zhotoven nový reliéf, který se uctívá dodnes. Je příznačné, že ač se Panna Maria slohově hlásí do okruhu Madony svatovítské, zůstává jí na tváři náznak bolestného výrazu.

První písemné zmínky o zázračných událostech, které se odehrály před obrazem Panny Marie ve Staré Boleslavi, nacházíme v díle svatovítského kanovníka Kašpara Arsenia z Radbuzy vydaném v r. 1613. Autor se zmiňuje o vyorání obrazu neznámým sedlákem. V druhém vydání

Kostel sv. Klimenta **redakční archiv**

posouvá datum nálezu Palladia dokonce až k r. 1160. Zmiňuje se také o tom, že reliéf byl kovový, k stříbru aneb k mosazu nápodobný.

Poutě byly zásluhou kapituly obnoveny již v 15. století, na významu však nabývaly zejména od poloviny 16. století, kdy byl opraven mariánský chrám. Mírně ustupuje do pozadí první důvod staletých poutí – místo mučednické Václavovy smrti – a naopak nabývá na významu uctívání mariánského obrazu, který je však s osobou světce nerozlučně spjat.

Pro dějiny poutního místa je důležitý rok 1609, kdy po vydání Rudolfova majestátu čeští katolíci putovali ve velkém průvodu z Prahy do Staré Boleslavi prosit Pannu Marii o záchranu katolické víry a své vlasti před protestantismem a poněmčením české země. Tehdy poprvé se objevil názor, že Matka Boží zobrazená na staroboleslavském obrázku je Palladiem, to znamená "záštitou České země". A od té doby pokaždé, když se schylovalo k nejistým dobám, putovali naši předkové na toto místo prosit ji o pomoc (např. roku 1938 nebo 1947). I když se do Staré Boleslavi putovalo odedávna, celonárodní záležitostí se procesí stala až zásluhou jezuitů.

Spontánně se šířící známost zázračných vyslyšení neunikla ani pozornosti nekatolických kruhů, které se, ve snaze zasadit českému katolicismu smrtelnou ránu, opakovaně snažily Palladia zmocnit.

Roku 1632 ukradli Palladium Sasové a trvalo plných šest let, než bylo za vysoké výkupné vydáno zpět a navraceno do mariánské svatyně. Když r. 1639 vtrhli do Čech Švédové, bylo Palladium ukryto u císaře Ferdinanda III. ve Vídni. Roku 1646 císař obraz vrátil do Staré Boleslavi a reliéf dal vyzdobit zlatou korunkou a perlami a diamanty. V závěru třicetileté války se Palladia zmocnili Švédové, ale švédský král velkoryse poslal Palladium císaři Ferdinandu III. a ten je r. 1650 vrátil zase do Boleslavi. Když hrozilo r. 1662 nebezpečí vpádu tureckých vojsk, bylo Palladium ukryto v Praze, podobně r. 1774, když hrozilo vypuknutí další války. Roku 1778 Palladium přečkalo pruské nebezpečí v úkrytu na faře v Berouně. Za nacistické okupace bylo v tichosti sňato z oltáře a zazděno. Na hlavním oltáři se vystavovala pouze kopie. Po 2. světové válce se Palladium slavnostně vrátilo na hlavní oltář, avšak ještě jednou opustilo Boleslav, a to v době komunistického teroru.

Spojení mariánského a svatováclavského kultu tohoto nejstaršího poutního místa velmi názorně manifestovaly malby čtyřicet čtyři zastavení tzv. Svaté cesty z Prahy do Staré Boleslavi. V jejich horní části byly poutní mariánské obrazy uctívané v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, dole byly umístěny výjevy ze života sv. Václava, nejrozsáhlejšího svatováclavského cyklu vůbec. Počet čtyřicet čtyři byl podle P. Johanna Müllera SJ určen počtem invokací Loretánské litanie. Celou cestu můžeme dnes rekonstruovat na základě knihy Jana Tannera Svatá cesta z Prahy do Staré Boleslavi z r. 1692. Dnes se z této cesty dochovala pouze malá část. Autorství maleb, které se ve zbytcích ještě místy uchovaly, nebylo dosud spolehlivě určeno.

Po této cestě, jak se uvádí, vezli mrtvé tělo knížete Václava z Boleslavi do Prahy. Kapličky se začaly stavět v r. 1674, vzdálenost mezi nimi se pohybuje od 400 do 600 metrů. V horních rozích byl namalován znak a jméno stavebníka, který kapličku svým nákladem dal vybudovat: členové slavných šlechtických rodů (Berků, Černínů, Harrachů, Kolovratů, Lažanských, Šternberků, Martiniců, Valdštejnů aj.) i pražští biskupové a kanovníci (Jan Bedřich z Valdštejna, Jan Dlouhoveský, Jiří Aster a další). Na poslední kapličce byl namalován rodokmen císaře Leopolda I., jako potomka knížete sv. Václava po přeslici.

Cesta začínala od Prahy dvěma větvemi. Jedna vedla od Poříčské brány přes Karlín a Vysočany na Prosek, kde se k ní připojovala druhá větev vedoucí od Libně přes Střížkov. Dnes, po více jak 300 letech, zůstává z původního počtu jen 29 kapliček. V roce 1785 dali

Kostel nanebevzetí P. Marie

Černínové zřídili ke svému zámku ve Víně novou cestu lemovanou alejí. Přeložením silnice ztratila cesta na významu, většina kapliček viditelně zchátrala a díky rozorání původní cesty se některé z nich ocitly uprostřed polí. I když se na nich zub času podstatně podepsal, byly mnohé na konci minulého století jako kulturní památky opraveny a zachráněny tak pro další generace (např. v Dřevčicích nebo na Proseku).

Ve Staré Boleslavi stojí dva vítězné symboly křesťanství v Čechách. Památný chrám sv. Václava se starobylým podzemním kostelem sv. Kosmy a Damiána nad původním hrobem sv. Václava, knížecí kostel sv. Klimenta s románskou freskovou výzdobou i velkolepá mariánská svatyně, která se svými dvěma věžemi zdvihá k nebesům jako ruce k ustavičnému díky i prosbám, které sem přinášejí srdce poutníků. Vězte, že toto místo není jen mrtvým pomníkem našeho křesťanství. V obou chrámech uchovává Stará Boleslav to, co je a musí nám i nadále zůstat nejdražším: V tichém podzemí svatováclavského kostela jsou to stopy krve dědičného světce Václava a v mariánské svatyni Palladium, milostný obraz Panny Marie.

Těžko bychom hledali podobné místo v Čechách nebo na Moravě, které by bylo tak plno tolikerých stop slavné minulosti a pravdy, jako právě Stará Boleslav!

Boleslav je duchovním středem země, je mementem křesťanství v Čechách. Vyžaduje naše zastavení v čase.

R.D. Mgr. Vladimír Kellnar (www.apha.cz)

Kaple bl. Podivena

Ze života svatých

Sv. Melichar Grodecký

(7. září)

redakční archiv

Melichar (Melchior) Grodecký se narodil r. 1583 v Těšíně ve Slezsku. Jeho rodiče byli šlechtici, kteří měli své statky v Grodku u Lvova. Melchior se zřekl bohatství a vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Novinciát konal v Brně. V roce 1608 byl poslán do koleje sv. Klementa v Praze na další studia. Po vysvěcení na kněze byl ustanoven správcem domu chudých při této koleji. Tam byli studenti bezplatně zaopatřeni. Když byli jezuité ze země koruny České vyhnáni, odešel i Grodecký. Z rozkazu představených se odebral do Košic, aby tamní katolíky utvrzoval ve víře.

Roku 1619 dobilo vojsko knížete Gabriela Bethlena Slovensko a vzniklo do Košic. Po obsazení města byl Grodecký a jeho řádoví druhové mučeni, aby odpadli od katolické církve. Byli to Štěpán Križín, rodák z chorvatských Križevců a Štěpán Pongraz ze Sedmihradska. Nakonec zemřeli 7. Září 1619. Jejich těla odpočívají v trnavském jezuitském kostele. Blahořečeni byli pod společným jménem „košických mučedníků“.

-vac-

W našem nejstarším písemnictví

Karel IV. a písemnictví

Jak šťastná to musela být doba, když v Čechách vládl z Boží milosti císař Karel IV.! Od roku 1346 král římský, od roku 1347 král český, od roku 1355 pak římský císař. Českým králem byl třicet jedna let, císařem římským dvacet tři let. Co všechno za tu dobu učinil pro rozkvet své říše je tak všeobecně známo, že nemá smysl to znovu uvádět. Úplně postačí, když si uvědomíme, jak se v té šťastné době rozvíjelo naše písemnictví (často asi přímo z podnětu samotného císaře). Občas také přímo z jeho pera, neboť Karel nejenom

redakční archiv

vládl několika jazyky, ale především byl gramotný – uměl na rozdíl od jiných korunovaných hlav číst a psát. A nejen to – byl i sám literárně činný, jak o tom svědčí mj. jeho vlastní životopis **Vita Caroli** i z jeho pera pocházející nové zpracování svatováclavské legendy **Nová historie**. Hlavně se ale v Čechách v době jeho vlády vytvořilo velmi příznivé prostředí pro literární tvorbu, třeba pro legendistiku.

Určitě k tomu přispěla i oblíbená sbírka **Legenda aurea**, rozšířená v českém překladu pod názvem **Pasionál**, o níž jsme psali minule. Podobné popularitě se těšily také do češtiny přeložené **Životy svatých otců**, které pojednávaly o raně křesťanských myslitelích a asketech ze 4. století a byly velmi oblíbené a přitažlivé pro svou exotičnost dalekých krajů.

Pravděpodobně opět na podnět Karla IV. byl počestěn i **Život Krista Pána**, v původní latinské podobě meditativní **Rozjímání o životě Kristově**. Už z doby před Karlovou vládou se zachovalo několik zlomků kratších česky psaných legend či jiných skladeb duchovní epiky, třeba **Legenda o apoštolích**, **Legenda o seslání Ducha Svatého**, **Legenda o Panně Marii**, **o Pilátovi**, **o Jidášovi**... A v polovině 14. století dospěla vrcholu veršovaná duchovní epika ve skladbách **Život svaté Kateřiny** (a to dokonce v dvojím provedení – jako tzv. **Větší legenda** a **Menší legenda**), **Legenda o sv. Prokopu**, **Legenda o blahoslavené Anežce** a **Legenda o sv. Dorotě**, **Legenda o sv. Markétě**, velmi fantastická **Legenda o sv. Jiří**, **Legenda o 10 000 rytířů**, **Legenda o Adamovi a Evě** (mistrná báseň o prvotním hříchu, dochovaná ale jen ve zlomcích), dvě verze **Legendy o Ježíšově dětství** a dvě rozsáhlé skladby o jeho umučení (tzv. **Umučení Páně Rajhradské** a **Roudnické**). Také vznikly dvě verze Rozmluvy Panny Marie se sv. Anselmem. Zajímavá byla i **Legenda o sv. Alexiovi**, vypravující o bohatém Římanovi, který se zřekl majetku a žije jako žebrák. Kromě nich také vznikly již dříve zmíněné lyrickoepické skladby jako **Radosti Panny Marie**, **Pláč svatě Marie** a **Pláč Marie Magdaleny**; přetvořením Legendy o sv. Dorotě do písňové formy vznikla **Píseň o sv. Dorotě**. Vedle česky psaného písemnictví se i nadále rozvíjela tvorba latinská, např. z Karlova období je to **Sekvence o Božím Těle**, kterou složil latinsky (do r. 1342) dominikán **Domaslav**. Bohatou úrodu obohatila díla prozaická, třeba práce **Jana ze Středy** (kancléře Karla IV., olomouckého biskupa) **O svatém Jeronýmovi knihy troje** nebo Bonaventurův **Větší život svatého Františka**. Vznikaly i drobnější duchovní prózy připomínající nejčastěji povídky – např. **Život Adama a Evy**, **Život Josefův**, legenda **O dřevu Kristova kříže** a **Legenda o sv. Veronice**.

Náš výčet asi není úplný. Svědčí však o tom, že Karlova doba byla pro české písemnictví (a nejen pro ně) dobou opravdu šťastnou. Literatura by v té době se dala přirovnat k dobře ošetřované vinici, na níž právě dozrávají hrozny a ona vydává bohatou úrodu. -lf-

Sjezd řeky Berounky

V pátek 17. 6. 2011 jsme měli sraz v 16.30 hod. na hlavním vlakovém nádraží v Berouně. Byla tam Simča, Áďa H., Lenka, Eva, Kristýnka, Terka, Jirka R., Lída B., vedoucí Týna a já Áďa P. Nastoupili jsme do vlaku a jeli jsme do Rakovníka a poté přestoupili do autobusu. Dojeli jsme do Skryjí, kde jsme měli v kempu přespat. Bylo krásně, svítilo sluníčko. Postavili jsme stany a potom nám přivezli lodě.

Soulodění na Berounce.

foto Pípa

Zatím jsme dostali jen čtyři, nějaké barely, vesty a pádla. Potom jsme se najedli, vyčistili zuby a šli spát. Po chvilce dorazil Kuba se Sikim, přijeli později, protože byli na předtáborové schůzce pro rodiče. Ráno jsme se probudili a přijela Myška s Michalem. Potom nám dovezli ostatní lodě a tak jsme si po snídani sbalili věci do barelu a složili stany. V noci pršelo a tak nám nezbyvalo, než sbalit stany mokré. Nasedli jsme do lodí a vyrazili jsme po Berounce směr do Račic. Po cestě se Týna s Evou převrátily, protože se srazily s Jirkou a Lídou. Já, Kuba, Lída a Jirka jsme jim pomohli vylít vodu z lodí. A jeli jsme dál. Potom jsme sjeli jez a kousek pod jezem se nacházel kemp v Račicích, kde jsme přespali. Během cesty občas pršelo. V kempu jsme se osprchovali teplou vodou, převlékli do suchých věcí a koupili jsme si něco k jídlu. Já, Áďa a Simča jsme vlezly do stanu.

Otočí se nebo neotočí?

foto Kuba

Potom jsme si šly vyčistit zuby a já jsem si na chvilku sedla k ohýnku a pak šla spát. Ráno nás probudilo krásné sluníčko, a tak jsme si mysleli, že bude svítit celý den. Po chvilce jsme vyjeli a začalo pršet, pak svítilo slunce a potom zase pršelo, pořád dokola. Bylo to hrozné počasí. Když jsme sjížděli jez, svítilo sluníčko. Každý jez jsme

ale nesjížděli, protože někde nebyla voda a někde to bylo hodně špatné. Pádlovali jsme dál a chytil nás další, ale už hodně velký dešť, naštěstí už byl poslední. A dojeli jsme do kempu do Berouna. Tam na nás čekali rodiče. Převlékli jsme se, vyndali věci z barelů a odjeli domů. I přes nepříznivé počasí se nám sjezd Berounky líbil, je to úžasná vzpomínka.

☺ *Áďa Průšová* ☺

Tábor Městečko 2011:

Iveco, bahno... a přece modlitby fungují

“Iveco zapadlo, nemusíte pospíchat”, říká Jenda. Zpráva se nese prázdným bývalým tábořištěm od jednoho nevěřícího obličeje ke druhému. Teď? Zrovna jsme si mnuli ruce, jak jsme rychle naložili. Je právě patnáct hodin, tak po čtvrté jsme v Berouně. Ne jako vloni,

kdy jsme dojeli jako doprovodná vozidla s tatrou zvanou Kačena v půl deváté. Teď, když jsme všechno umyli, roztřídili, poskládali, ometli, nahromadili a vytahali na oba náklad'áčky - Patovu tatříčku a domluvené Iveco? Teď, když děti včetně všech našich odešly na vlak, u kterého je máme za chvíli v Berouně

Iveco sedí na motoru, vykládka tři minuty od tábora. foto IVA

vyzvednout? Pat skáče do Kačeny a jede zatáhnout. Zkusmo se vydáváme posledními dvěma auty po cestě, třeba mezitím Kačenka zapracovala a cesta už je volná. Asi ne! Za prvním ohybem se řadíme do fronty asi deseti aut. Kolem aut postávají majitelé - stejně jako my doufající, že to nebude dlouho trvat a budou moci jet dál. Jdeme se podívat, zda můžeme pomoci, a naše úsměvy tuhnou. Tohle bude nadlouho, Iveco vězí oběma pravými koly v bahně do půlky tak, že se ani nemají sílu točit. Tatra táhne, až se nadzvedá, ale skoro 45° nad loukou nakloněné Iveco ani ťuk. Škub, to prasklo tahací lano... Zatlačit není za co, kapota je z umělé hmoty, a stát a tlačit pod nakloněnou korbou je dost risk. Po hodině pokusů vykládáme trochu podlážek z Iveca. Když ani bez nich Kačena s Ivecem nehne, poslouží alespoň jako cestička pro přejetí podmáčené louky. Auta uvězněná na úzké cestě za

Ve středu dvacátého přivalové deště... foto av

pohromou mají cestu volnou a tradá. Po chvíli většina řidičů přeparkovala a vrací se! Dlužno podotknout, že odjela s velkými omluvami jenom tři - rodina s batoletem, maminky, které musí vyzvednout dcerky u vlaku a ještě nám slibují večeri... V tuto chvíli jen s vděčností vnímáme, kolik lidí nás v tom nenechalo. Jeden z těch, kteří “odjeli”, se po “čtvrthod'ce” vrací pěšky se dvěma balíky vody. Super, už jsme vypili i džusy, co jsme chtěli schovat na zítřejší poutní agape. Všechny podlážky, stanové podsady a ostatní táborové vybavení je třeba vytahat ze zapadlého náklad'áku. Zabere to ani ne hodinu☺. Další tahačský pokus a opět

nic. Tak vykopat kola, podložit je, podložit i protilehlá, aby zabírala, a znovu táhnout. “Je to o deset cent’áků!”. Tak znovu. A znovu. “Už je to o patnáct!” Chlapi nevydrželi a přece jen se rozhodli zatlačit. Joooo! Konečně! Iveco je venku, euforie veliká.

Roveři okamžitě zarovnávali vyryté koleje. Iveco opatrně a prázdné přejíždí o sto metrů dál na tvrdší povrch. Teď už jen podruhé vše naložit - slabá hodinka - a znovu nezapadnout! S hrůzou si uvědomuji, že těsně před brodem(!) muselo jet kvůli větším Iveco kus po poli, nyní rozmoklém. Já to nechci znovu všechno vykládat... Je rozhodnuto. Větve nevětve, jede se po cestě. Největší překážky roveři odstranili, Iveco krokem a nyní již bezpečně dojíždí k betonovému brodu, který je po bahnitě cestě projížďka růžovou zahradou. Na “asfaltu” se všichni skoro objímáme. V autě mám pocit, že už nevládnou rukama, ale musíme ještě pomoci v Berouně s vykládáním. Tam nám únavou sotva stojícím

pomáhá tolik tatínků a jiných pomocníků, že to snad ani není možné (trochu mě mrzí, že převládají ti tzv. mimofarní). To Frantík zburcoval všechny, kdo byli ochotni. Naše děti bylo připraveno vyzvednout u vlaku a ohlídat, než dojedeme, asi pět lidí. Díky moc všem.

“Bohu díky, jsme doma”, říká řidiči. “No, přiznám se, že už jsem měl slzy na krajíčku”, on na to. To my taky. Nakonec ale nebylo proč, ne? Po táboře, který byl doslova pod Boží ochranou? Posuďte: třeba ve středu dvacátého - přívalové deště. Rodiče zděšeně volali při pohledu z vodou zalitých oken, zda nás to neodplavilo. Zdravotník vyřizoval, že všechny spřátelené “matky zaklekly, ale jsou připraveny povstat” a přijet evakuovat. Tábory, na kterých jsme se dříve vyskytovali (Rožmitál), evakuovány byly, a my jsme měli bahenní depresi, když jsme stáli na podlážkách nad tekoucím blátem, sušili dřevo na kamnech, sledovali, jak celý(!) tábor společně kope odvodňovací stružky, aby potoky bláta netekly do jídelny, kuchyně a

Celý tábor kope stružky. foto kk dívčích stanů, a říkali jsme si, proč už, kurňa, dvanáct hodin prší když to mělo v devět skončit... Ale nic horšího se nestalo. Potok stoupl sotva o deset centimetrů. Stromy zásadně nepadaly na stany, ale těsně vedle (úplně vidím ty houfy andělů strážných, jak je podpírají), bahno do dvou dnů celkem vyschlo a naše oblečení taky. Podle hrůzných zpráv o dešťových pohromách z domova jsme si uvědomili, že na to, jaké přívaly měly být na Rakovnicku, nás Pán Bůh zase měl (a má) moc rád! Tak proč bychom s jeho dopomocí nevolnili z bahna dvě hloupá zapadlá kolečka. Jen na pouť jsme tentokrát nenapekly:). Ale maminky, co stihly dojet k vlaku, napekly tentokrát o to víc. Díky, díky! A hlavně: Deo Gratias!

Ivana “Baretka” Vašků & Ivana “Mamka” Průšová

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
11.00 - 11.30 hodin
Fara - přízemí vlevo**

POSLEDNÍ SLOVO: ZAHRADNÍ AGAPE,

to je skutek čisté lásky, napsal jednou do redakce jeden čtenář. Souhlasím. Kolik radosti a lásky už zahradní agape poskytly a zažily. Kdyby nám, katolíkům, zase někdo vytýkal, že se svou láskou, vírou a nadějí nevylezeme z kostela, nabídneme jim farní agape. Tam může přijít i nevěřící člen rodiny, aniž by byl čímkoli vyveden z míry, vždyť jídlo a zážitky spojují. Přívětivá zahrada je jako stvořená k bližšímu setkání, k popovídání - k takovému, které se do chvíle před kostelem přece jen nevejde. Většinou je "zařizeno" i krásné slunce. No schválně, vzpomeňte si. Já vím, teď mi připomenete poslední "první" (čeština je krásný jazyk) svaté přijímání v Berouně, kde bylo zprvu maličko pod mrakem. Ale vybralo se to! Děti (Emma Horká, Eliška Kordová, Jiří Šustr, Václav Doan a Jan Immanuel Pletánek) byly spokojené. A ještě víc jejich kamarádi, se kterými se rozdělily o nádherný dort a společný nedělní čas plný her na zahradě ve svátečních šatech.

P. Josef, katechetky a prvokomunikanti *foto av*

Nebo letošní svatojakubské poutní agape: Tentokrát skauti moudře posunuli tábor tak, aby se stihli vrátit ministranti a pomocníci s přípravou. Tedy, ne že by tu nikdo jiný nebyl. To není tak, že je určená jedna-pořád-ta-samá skupina lidí (jak si myslela jedna nejmenovaná dobrá duše), i když to tak zhusta vypadá. Pomáhat *může* každý, *co může*. Jenže každý zrovna *nemůže*. Nebo když už *pomůže*, tak už je pak unaven a příště *nemůže*... Ale ne. Skautům i farníkům to bylo pokaždé líto, že o hlavní pouti je farnost takto rozdělena. A tak letos nebyla. (I když málem byla - stoly, lavice a pomocníci málem zůstali v Ivecu u tábora, jak si přečtete výše). Hlavní je, že poutní zahradní slavnost čisté lásky se nakonec vydařila.

S tou pomocí na agape: **To není vtíp.** Poslední dobou bývá na tolik lidí trochu málo dobrot a pomocníků, protože ochotné pekařky a cukrářky už mají zhusta hůlky a špatně se jim peče a nosí, a stavitelé stanů už nevědí, co mají dřív kde stavět. Ale když každá rodina přinese poměrné množství buchet, chlebíčků či aspoň ochotných rukou, nemůže do plnosti a hojnosti Agape nikdy nic chybět. O čem že to dnes byla řeč? Ale o tom, že i křesťanská láska žaludkem prochází. *No uznejte, když vlastnoručně peče dorty i varhaník, přece se, dámy, nenecháme zahanbit!*

-iva-

Agape, skutek čisté lásky... *foto av*

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ZÁŘÍ:

••• „Za Boží požehnání do nového školního roku“ •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V září oslaví zároveň 10. narozeniny Lucka Večerníková z Počapel. Ať Ti Pán Bůh žehná a vede Tě. *Přátelé a farníci*

Srdečně blahopřejeme Zuzce Alferiové z Litně, která oslaví 20 let. Čtvrtstoletí oslaví oblíbený moderátor farních plesů a (mimo jiné) ještě oblíbenější táborový zdravotník Jan Beštec. Ke krásně půlkulatému výročí 55 let přejeme také sbormistru chrámového sboru, panu Jiřímu Beštecovi. Ať nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář a chrání vás! *-red-*

NAROZENÍ: Začátkem července se manželům Veronice a Janu Frantovým z Berouna narodila třetí dcera, Magdalenka. Také třetí “princezna”, Terezka, se v témže čase narodila manželům Janě a Tomášovi Fabianovým z Prahy. Oběma “královským” rodinám posíláme upřímné a radostné blahopřání a požehnání. *-red-*

KŘTINY: Během prázdnin přijali v naší farnosti svátost křtu Nikola Kupková, Kristýna Klára Svobodová, Natálie Terezie Svobodová (v kostele sv. Jakuba v Berouně), Isabela Uhrová (ve Svatém Janu pod Skalou) a Matěj Masato Páleníček (v kostele sv. Ludmily na Tetíně).

SVATBY: V srpnu uzavřeli v naší farnosti svátost manželství pan Tomáš Kratochvíl a slečna Anna Fellnerová (v kapli sv. Maxmiliána ve Svatém Janu pod Skalou). Přejeme požehnaný společný život!

POHŘBY: V srpnu jsme do rukou Božího milosrdenství vložili paní Marii Markovou z Králova Dvora. Vyprošujeme Světlo věčné na cestu do Božího království.

V TIP NA KONEC: Kamarád Petr Melichar z “Benediktova” (tedy z farnosti Otce Hudemy☺), neboli PEM, kterého možná někteří znáte z prvních dob ADCM Nazaret, nám zasílá e-mailový měsíčník Karavana. Většinou je plný nabídek, poptávek a oznamů o křesťanských akcích, tentokrát přišel i s vtipem, který si nemůžeme nechat pro sebe: **Čeština je fakt krásná: Víte, jak se rodí člověk? Rozením. Jak se rodí kotě? Kotěním. Jak se rodí tele? Telením. A jak se rodí vůl? ... ☺** *-red-*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. J. Pecinovský, J. Vacík, L. Fričová, I. Vašků, I. Průšová, A.T. Markgráfová, L. Lukavská. Sazba: A. Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” na faře; v el. podobě viz níže. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**